

Tato diplomová práce se zabývá rozbořem dvou překladů Bulgakovova románu *Mistr a Markétka* do českého jazyka. V úvodní části autorka přibližuje život a tvorbu Michaila Bulgakova a hledá paralely mezi spisovatelovým osudem a dějem posledního románu, dále charakterizuje samotné dílo a podrobně rozebírá dva příběhy - moskevský a jeruzalémský, které se prolínají celým románem. Analýzu překladů provádí právě v takto rozdělených skupinách. V části věnované translatologickému rozboru originálu a obou překladů se autorka věnuje převodu reálií (vlastní a místní jména, lékařské termíny, v moskevských kapitolách také gastronomické pochoutky a parfumerie aj). Začíná převodem vlastních jmen, přičemž vychází z názorů L. S. Barchudarova a L. K. Latyševa a na konkrétním materiálu rozebírá zvolená překladatelská řešení. Autorka dochází k závěru, že převod vlastních jmen byl pro překladatele velmi obtížnou a zrádnou záležitostí a ne vždy byl užít správný překladatelský postup. Převod vlastních jmen v podání obou překladatelů autorka přináší v příloze č. 1. V další kapitole se autorka zabývá volbou lexikálních prostředků a všímá si jejich funkce v rámci výstavby celého díla. V moskevském příběhu jde o lexikální jednotky skrývající narážky na nadpřirozené síly a o frazeologismy obsahující slova čert a bůh (podrobněji viz příloha č. 2). Tyto lexikální prostředky v románu signalizují autorův postoj a skrytou nápovědu pro čtenáře, což se překladatelům nepodařilo vždy věrně přetlumočit. V jeruzalémském příběhu se autorka soustředila na převod historismů, archaismů a biblismů. Problematika převodu biblických výrazů je dále rozebrána velmi důsledně, neboť při jejich převodu v překladu Aleny Morávkové došlo ke špatnému přetlumočení, které je v rozporu s autorovými úmysly. ...